

15.06.2020- 19.06.2020

1. Ćwiczenia poranne

Zabawa orientacyjno-porządkowa Samochody.

Dzieci biegają w różnych kierunkach, naśladując rękami poruszanie kierownicą.

Wydają odgłosy poruszającego się samochodu: brr, brr lub brum, brum. Na sygnał – uderzenie w bębenek – zatrzymują się i trąbią: pi, pi, pi. Dwa uderzenia są sygnałem do ponownego poruszania się.

Ćwiczenie dużych grup mięśniowych – Trawa i chmury.

Na hasło: Trawa, dzieci przykucają; na hasło: Chmury, stają na palcach, wyciągają ręce w górę i poruszają nimi w prawo i w lewo – naśladują chmury płynące po niebie.

Ćwiczenie tułowia – skręty – Śledzimy lot samolotu.

Dzieci siedzą skrzyżnie. Jedną rękę mają na kolanach, a z drugiej tworzą daszek nad oczami. Wykonują skręt tułowia i głowy uniesionej do góry w jedną, a następnie w drugą stronę – obserwują lot samolotu.

Ćwiczenie równowagi – Rysujemy koła.

Dzieci, w staniu na jednej nodze, rysują stopą w powietrzu małe koła i duże koła.

Ćwiczenie wykonują raz jedną, raz drugą nogą.

2. Zabawa Z czym kojarzy się przedszkole. Karton z obrazkiem przedszkola, mazak. Dziecko podaje skojarzenia z przedszkolem, a rodzic zapisuje je wokół obrazka przedszkola. Np. uśmiech, sympatia, dobre obiady, różne zabawki, troskliwość, zrozumienie...

3. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej Pocieszajki dla maluchów.

Książka (s. 86–89) dla każdego dziecka.

Ada była bardzo dumna z tego, że po wakacjach pójdzie do szkoły. Będzie miała kolorowy plecak, a w nim książki, zeszyty i piórniki z przyborami. Bardzo chciała się nauczyć samodzielnie czytać, bo obiecała Olkowi, że w przyszłości to ona przeczyta mu bajkę na dobranoc, a nie odwrotnie.

Na zakończenie ostatniego roku w przedszkolu zaproszono wszystkich rodziców, a młodsze grupy zadbały o niespodzianki: zaśpiewały pożegnalne piosenki i wręczyły starszacom samodzielnie przygotowane sadzonki drzewek szczęścia w małych doniczkach.

Grupa Ady odwdzińczyła się przedstawieniem teatralnym dla maluchów o misiuniu, który

trafił do przedszkola i niczego nie potrafił robić samodzielnie: nie umiał sam jeść, ubierać się, wiązać sznurowadeł i budować domku z drewnianych klocków. Nie wiedział nawet, że przed jedzeniem trzeba myć łapki, ani nie znał słów: „proszę, dziękuję, przepraszam”. Ten miś musiał się wszystkiego nauczyć w przedszkolu, a dzieci mu w tym pomagały. Był to teatrzyk kukiełkowy, w którym Ada przedstawiała postać dziewczynki o imieniu Basia.

Tomek trzymał kukiełkę niedźwiadka, a Basia uczyła misia, jak należy myć łapki:

– O! Popatrz, misiu,

tu jest łazienka,

wodą się zmywa

farbę na rękach,

a ty masz łapki

całe w powidłach,

więc musisz użyć wody i mydła!

Piotrek, Janek i Paweł poruszali kukiełkami zielonych żabek i śpiewali piosenkę:

Kum, kum, kum!

Rech, rech, rech!

Było przedszkolaków trzech.

Hopsa, w lewo!

Hopsa, w prawo!

Skaczą zwinnie. Brawo! Brawo!

Ucz się, misiu, z nimi ćwicz,

skacz i do dziesięciu licz!

Tu następowała wyliczanka do dziesięciu: jeden, dwa, trzy, cztery, pięć i tak dalej...

Potem na scenie pojawiły się symbole pór roku: słońce, bałwanek, kasztany i skowronek.

Dzieci z młodszych grup doskonale wiedziały, które symbolizują wiosnę, lato, jesień i zimę.

Na zakończenie przedstawienia wszystkie starszaki ukloniły się pięknie i wyrecytowały:

– Nie płaczcie, kochani, gdy nas tu nie będzie,

nasz wesoły uśmiech zostawimy wszędzie,

a gdy po wakacjach znajdziemy się w szkole,

będziemy wspominać kochane przedszkole!

Młodszym dzieciom bardzo podobało się przedstawienie, a po spektaklu wszyscy chcieli

obejrzeć z bliska kukielki. Ada stanęła pod oknem i przyglądała się swoim koleżankom i kolegom.

Z jednej strony cieszyła się na myśl o szkole, z drugiej jednak czuła, że będzie tęsknić.

– Trochę mi smutno – powiedziała do Kasi.

– Mnie też – odpowiedziała dziewczynka. – Nauczyłam się tutaj pisać swoje imię: K A S I A –
przeliterowała.

– A ja się nauczyłam sama korzystać z łazienki, bo jak byłam mała, to nie umiałam spuszczać wody – dodała Ada.

– Piotrek mi pokazał, jak bezpiecznie zjeżdżać ze zjeżdżalni i wspinać się po drabinkach.

– Mnie też!

– I umiemy już rozpoznawać kształty: kółka, trójkąty, prostokąty i kwa... kwa... – zająknęła się Kasia.

– Kwadraty – dokończyła Ada.

– Tak! Kwadraty!

– I co jeszcze?

– Pani pokazała nam, jak się kroi warzywa, tak żeby się nie skaleczyć.

48

– I już umiemy same zrobić sałatkę z majonezem – odparła z dumą Ada.

– A pamiętasz, jak lepiłyśmy pączki z piasku do naszej cukierni? Tomek ugryzł jednego i pani
kazała mu szybko wypłukać buzię.

– Cha, cha! Nigdy tego nie zapomnę.

– I piekliśmy ciasto na Dzień Mamy, a wyszedł nam zakalec!

– Pamiętam. Pani połała je rozpuszczoną czekoladą i powiedziała, że takie ciasto jada się
we Francji.

– Było bardzo dobre. Wszyscy prosili o dokładkę.

Dziewczynki wymieniły jeszcze wiele wesołych wspomnień i obiecały sobie, że będą odwiedzać

swoje przedszkole i ulubioną panią. Pożegnały się z innymi dziećmi, z kucharkami, panem

„złotą rączką”, który potrafił naprawić każdą rzecz, a nawet z zabawkami.

Przed wyjściem z przedszkola Ada położyła coś ukradkiem w swojej szafce w szatni.

– Co tam zostawiłaś? – zdziwiła się mama.

– Zostawiłam pudełko z pocieszajkami.

– A co to są pocieszajki?

– To są kolorowanki ze zwierzątkami. Powiedziałam pani, że jak jakiś maluch będzie płakał,
to może mu dać taką kolorowankę i poprosić, żeby pomalował smutne
zwierzątko.

Ja też kiedyś płakałam za tobą w przedszkolu i wtedy pomalowałam krowę na
żółto. Świeciła

jak słońce i od razu mi było lepiej.

– To wspaniały pomysł – mama spojrzała z podziwem na Adę i mocno ją
przytuliła.

– Pa, pa! Przedszkole! – powiedziała Ada. – Kiedyś cię odwiedzę.

• Rozmowa na temat opowiadania.

– Co przygotowała grupa Ady na pożegnanie przedszkola?

– Co przygotowali młodsi koledzy?

– Co robiły Ada i Kasia?

– Kogo pożegnała Ada?

– Co to były pocieszajki Ady?

– Gdzie je zostawiła?

4. Nauka wierszyka z opowiadania fragmentami, metodą ze słuchu.

Nie płaczcie, kochani, gdy nas tu nie będzie,
nasz wesoły uśmiech zostawimy wszędzie,
a gdy po wakacjach znajdziemy się w szkole,
będziemy wspominać kochane przedszkole!

5. Zabawa ruchowa – Po muszli ślimaka.

Dzieci siadają na podłodze z wyprostowanymi nogami; przesuwiają się do
przodu, nie uginając nóg i nie pomagając sobie rękami. Idą kolejno,
tip-topkami – po linii przypominającej kształt muszli ślimaka, narysowanej
kredą na podłodze.

6. Oglądanie reprodukcji malarskich.

Dla każdego dziecka: wyprawka, reprodukcje malarskie: Claude`a Moneta
Stogi siana w Giverny; Olega Sumarokova Kobieta pod parasolem
odpoczywająca na plaży.

Dzieci oglądają reprodukcje, określają, z jaką porą roku się kojarzą i
dlaczego.

7. Praca plastyczna

Dla każdego dziecka: kartka A5, kredki, farby plakatowe, pędzelek, kubeczek z wodą, pastele, kartka z kolorowego bloku technicznego, klej, bibuła, kolorowy papier.

Wykonanie na kartkach formatu A5 obrazka o lecie (wybraną techniką).

Ozdabianie powstałych ramek kulkami z kolorowej bibuły lub kawałkami kolorowego papieru. Podpisanie się, samodzielnie lub z pomocą rodzica, z tyłu obrazka.

8. Zabawa z elementem ćwiczeń ortofonicznych – Różne pojazdy.

Bębenek, tamburyn. Rodzic gra na bębnie. Dzieci swobodnie maszerują w dowolnych kierunkach pokoju. Na ustalone hasła wyruszają na wycieczkę różnymi pojazdami:

- potrząsanie tamburynem – ustawiają się, tworząc pociąg, i poruszają w różnych kierunkach, naśladując odgłos jadącego pociągu: tuf, tuf, tuf,

- miarowe uderzanie w tamburyn – dobierają się w pary, stają jedno za drugim, chwytają się w pasie, naśladują jadące autokary, wydając dźwięki: tur, tur, tur,

- mocne uderzanie w tamburyn i potrząsanie nim – biegną drobnymi krokami, naśladują jadące motocykle: drum, drum, drum, wrr, ręce naśladują trzymanie kierownicy.

9. Wakacyjne piosenki

<https://www.youtube.com/watch?v=BauTov9xmZY>

<https://www.youtube.com/watch?v=W4RHyjQLfCM>

https://www.youtube.com/watch?v=Ls4y1_s5czI

10. Wakacyjne puzzle

<http://m.puzzleonline.eu/puzzlemobile/puzzleWakacje.php?id=2826>